

Ötvenkilenc év az Egyház szolgálatában

2010. október 29-én elhunyt

Hidegkuti Sándor

címzetes kanonok, címzetes esperes, nyugalmazott plébános atya

Sándor atya hosszú, munkával teli plébánosi élet után jött plébániánkra, aki szerénység•l, csendes, de határozott eltökéltség•l, az Úr és a Sz•zanya iránti mélységes tisztelet•l valamint az emberek iránti pozitív bizakodásból, az odaforduló szeretet•l mutatott példát mindannyiunk számára.

Szerénységét mutatja az aranymiséjekor mondott szavai: „nem engem kell ünnepelni, hanem az Úr Jézus Krisztust, aki a szolgálatba hívott és megadta pappá szentelésem kegyelmét.” Az emberekbe vetett hite mondatta vele: „**Az emberek sokkal jobbak, mint amilyenek olykor látszanak.**”

Ózdon született 1927-ben, a gimnáziumot Rozsnyón és Egerben végezte. **1951-ben szentelte pappá** Czapik Gyula egri érsek. Az akkori vallás- és papellenesség miatt édesapja elvesztette állását, holott négy gyermeket kellett nevelnie. Mozgalmas életútján hat helyen volt káplán és hat helyen plébános. Optimizmusa csak a szép emlékeket engedte megőrizni élete minden állomásáról. Nagy tisztelettel adózott az őt segítő, tanító közvetlen vezetőinek. **Legfontosabb feladatának a hitoktatást tartotta.**

A háború után kivette részét a romba dőlt templom felépítésében Rakamazon, ahol felújította a Mária kongregációt, hittanóráira pedig 480 gyermek járt. Innen azért kellett tovább mennie, mert egy színdarabhoz, melyben „a káplán elcsábítja a jellemes tanítónőt”, nem adta oda a reverendáját. Emiatt a megyei újságban is pellengérré állították.

Hányattatásainak másik oka az volt, hogy kötelezték ugyan más papok megfigyelésére és jelentéstételre, de ennek ő nem tett eleget.

A 70-es, 80-as években egyszerre 4 település gondjai szakadtak a vállára, köztük az akkori Leninvárosé (ma Tiszaújváros), melynek központjában az ő kezdeményezésére épült fel a templom. Meggyengült egészségi állapota miatt került 1990-ben Görömbölyre, de tevékeny életmódját nem adta fel: a hívők lelkét éppúgy építette tovább, mint ahogy a templom körüli szükséges felújításokat megvalósította (harangláb, tetőzet javítása, fűtés kialakítása). Tapasztalatai szerint a **hívők áldozatvállalása felsőbb szerveink segítőkészségére is pozitívan hat.**

Aranymiséjének üzenete a hívők felé az volt, hogy „a szülők ragadjanak meg minden alkalmat a hit továbbadásához.” Aranymisés szentképének hátuljára munkásságának alapgondolatát adó idézetet, X. Pius pápától származó jelmondatot írt: „Mindent megújítani Krisztusban.”

Én, aki élete alkonyán ismertem őt meg, korábban kevés emberben tapasztaltam azt a mérhetetlen nagy tiszteletet a Szűzanya iránt, ami belőle sugárzott. Nem meglepő hát, hogy ezüstmisés jelmondata így hangozott: „Üdvözlégy Mária, életünk, édességünk, reménységünk”.

E két gondolat adta a keretet egész életéhez, mely meggyőződése szerint „az egész keresztény életet magába foglalja”.

Rendszeresen imádkozott azokért, akiket – akaratán kívül – megbántott, és hálásan gondolt mindazokra, akik segítő kezet nyújtottak neki. Kérjük az Atyát, hogy bocsássa meg bűneit és vezesse el őt az örök életre. Amen

„Szükséges, hogy a kereszténység – mint a pápa teszi – az emberséget gyakorolja. Hiszen mindannyian, hívők és nem hívők, testvérek vagyunk Jézus megváltó jósága által.”

Miatyánk Isten, mindeneknek Atyja,
kihez hajlunk, mint fű a Nap felé,
az én szívem kétség nem szorongatja,
midőn indulok végóráim elé.

A halál nékem nem fekete börtön,
nem fájlaló, nem is rút semmiképpen:
egy ajtó bezárul itt lenn a földön,
s egy ajtó kinyílik ott fenn az égen –
ez a halál.

Gárdonyi Géza